

Til § 5 haves intet at bemærke.

Til § 6 bemærkes, at, hvis den ved næste § foreslaaede Ændring gennemføres, kan det for Arbejderne i Fællesskab bestemte Eksemplar af Kontrakten bortfalde, idet hver enkelt Arbejder i sin Afregningsbog har et af Arbejdsgiven underskrevet Eksemplar af Kontrakten. Denne Ordning vilde i alle Henseender være den mest praktiske.

Til § 7. Som nyt Stykke foreslaas: »I Afregningsbogen skal findes en udfyldt Genpart af den foran omhandlede Kontrakt forsynet med Arbejdsgiverens Attestation om, at den er i Overensstemmelse med Originalen«.

Skal Kontrakten foran i Bogen bibeholdes — og dette maa tilraades som i høj Grad praktisk — bør det ogsaa fastslaas, at denne Genpart skal være i Overensstemmelse med Originalen. Dette er saa meget mere nødvendigt, som det jo nu ved en Kriminalretsdom er fastslaet, at der kan foretages endog meget vidtgaaende Rettelser i de af Ministeriet autoriserede Kontrakter, og det altsaa let kan hændes, at Originalkontrakten kan være stærkt afvigende fra Afregningsbogens Kontraktformular. Det ser iøvrigt heller ikke godt ud overfor Udlandet, at Arbejderne vender hjem med Afregningsbøger, hvis Kontrakter ej er udfyldt. Dette kan let opfattes som et Tegn paa, at de herværende Myndigheder intet foretager sig for at gennemføre Lovens Regler.

Til § 8, 1ste Stk.: »der har Bopæl hos« bør udgaa, da Reglerne om Hjælp i Sygdomstilfælde selvfølgelig bør omfatte ogsaa de Arbejdere, der bor paa fælles Kaserne eller f. Eks. bor til Leje hos en Husmandsfamilie i Nærheden af Arbejdsstedet.

Til § 9. Efter at den ovennævnte Kriminalretsdom er falden, vil det formentlig være nødvendigt nærmere at fastslaa Indholdet af Kontrakterne og præcisere, paa hvilke Punkter der ved Overenskomst mellem Parterne kan foretages Afvigelser fra Normalkontrakterne. Hvis Lovens Omraade indskrænkes som ovenfor antydet, synes de nuværende Kontrakter ikke at være for haarde for Arbejdsgiverne, hvorimod det skal indrømmes, at det maa findes rimeligt, at der i Kontrakter med svenske og tyske Teglværksarbejdere træffes afvigende Bestemmelser f. Eks. med Hensyn til Rejsepenge.

Som Punkter, der burde optages i Loven som obligatoriske, skal anføres:

- 1) Forbud mod, at Personer under 16 Aar selvstændig afslutter Kontrakt; i det hele maa saadanne Personer ikke beskæftiges uden i Følge med Forsørger. Det bemærkes, at det har skabt en Del Usikkerhed, at Kontrakterne synes at forbyde Anvendelse af Personer under 16 Aar, medens Loven intet har herom.
- 2) At enhver Arbejder skal medbringe en af Hjemlandets Øvrighed udstedt Legitimation.
- 3) Kontraktens Bestemmelse om svangre Arbejdskere.
- 4) Indenrigsministeriet fastsætter, hvilke Helligdage de forskellige Grupper af Arbejdere er berettigede til at holde fri. (Det har vist sig som en Mangel ved de udfærdigede Kontrakter, at der ikke er taget Hensyn til de græsk-katolske Helligdage, der formentlig er gældende for mange russiske Polakker).
- 5) Regler for Rejsepenge.

Derimod bør Kravet om ugentlig Afregning, der jo ikke kan gennemføres i det meget hyppigt forekommende Tilfælde, at Arbejdet udføres paa Akkord, ikke gøres obligatorisk, lige saa lidt som Bestemmelsen om 2 Uldtæpper, der sikkert i Marts og November-December er for lidt til Værn mod Kulden.

Til § 10. Saaledes som denne §'s første Stykke nu er formuleret, kan Arbejdsgiverne komme udenom alle de givne Regler ved at lade Arbejderne selv leje Logi. Naar saadant Logi lejes af en enkelt Arbejder f. Eks. hos en Husmandsfamilie, vil der vel næppe være noget at sige hertil, men hvis der indrettes Fællesboliger, der udlejes til en Række Arbejdere (der maaske arbejder for flere forskellige Arbejdsgivere), burde saadanne Fælles-Boliger undergives Reglerne i § 10. Endnu kendes dette Forhold kun enkelte Steder, men hvis det bliver almindelig bekendt, at man